

Hannele Huhtala

Bändiyyden ydin

Provinssirockin parkkipaikalla 2001 syntynyt savolainen garageryhmä The Micragirls on kiertänyt jo Euroopan ja aikoo tehdä sen uudestaan ja uudestaan. Samaan genreen soviteltu Pintandwefall perustettiin 2007 yhtä keikkaa varten, mutta bändi jatkaa yhä. Naisrockin pienet suuruudet eivät noin vain niele mitään, eivät edes käsitettä 'naisrock'.

THE MICRAGIRLS syntyi nelijäsenisenä ja tiivistyi trioksi. Haastattelussa paikalla ovat sisarukset Kristiina ja Katariina Haapalainen. Popkulttuurin ylläpito tälle porukalle ei ole vain rockvaikuttamista: Kristiina on tekstiilialalla, hänen ja Sami Vähä-Ahon designmerkki on Polkka Jam, Turussa samanniminen putiikkinsa. Katariina pitää Kuopiossa Daiga Daiga Duu -kauppaa, josta Polkka Jam aloitti. The Micragirls alkaa juuri levyttää toista albumiaan. Debyytti *Feeling Dizzy, Honey?* (2006) arvosteltiin jopa brittien kunnianarvoisassa *Mojossa*.

Kristiina: Me ollaan paahdettu ihan hulluna keikkoja, että saisimme nimeä maailmalla. Vaihteeksi tauolla on tuntunut tosi hyvältä. Kun menimme ekaa kertaa treenikselle, niin emmehän me osanneet ajatella, että tästä tulisi tällaista.

Katariina: Että tästä tulisi oikea bändi.

Kr.: Mehän emme ole kokopäiväisiä rokkareita: Marilla ja Katariinalla on jo lapset, ja kaikki tekevät muutakin. Homma on pysynyt mukavana. Me emme yritä tienata pelkästään tästä leipää pöytään.

Kat.: Olimme kuusi vuotta bändinä ennen kuin edes tuli mieleen, että tästä voisi tienata.

Kr.: Meidän ei ole koskaan tarvinnut ajatella rahaa, olemme tehneet sitä, mikä tuntuu hyvältä. Teemme, mitä haluamme. Ehkä se on koko elämänasenne, ettei ensimmäisenä mietitä rahaa.

Olemme tehneet paljon töitä bändin eteen. Moni voi ajatella, että kun olemme aloittaneet soittotaidottomina, niin olisimme sen takia päässeet helpommalla. Mutta me olemme tehneet yli 200 keikkaa. Ei meidän tavoite ole koskaan ollut tulla hyväksi muusikoiksi, vaan löytää meidän oma juttu. On kyllä ollut sellaisiakin reissuja, että on miettinyt, että oliko niitä järkevää tehdä. Joku pistokeikka Pariisiin. Toisaalta on ne ollut huippukokemuksia. On pyydetty mainoksiin, joista ollaan kieltäytytty. Siitä tulee hyvä mieli, että olemme saavuttaneet tunnettuutta omalla työllä ja keikoilla, ei helpoilla ratkaisuilla.

Kat.: Kaikenhan olisi voinut tehdä toisin. Nyt miettii, että oliko järkeä aloittaa keikkailu niin pian. Mutta siitä sai motivaatiota käydä treeniksellä.

Kr.: Olemme seuranneet kavereidemme bändejä, Aa-

Sami Vähä-Aho

vikkoa ja Cosmo Jones Beat Machinea, niiden lähtöjä ulkomaille.

Kat.: Jotain ollaan tehty vähän suunnitelmallisemmin kuin omat kaverit, koska olemme nähneet, mikä on tärkeää. Jos tulee levy, niin heti sen perään on järkevää tehdä keikkoja.

Kr.: Olemme ihmeissämme, että olemme näinkin iso bändi tällaisella musiikilla. Viime vuonna kun kiersimme Eurooppaa, yllätyimme, että paikoissa oli sen verran ihmisiä kuin niihin mahtui. Kiersimme Heavy Trashin lämpärinä 2007. Se toimi päänavaajana – ihmiset ovat löytäneet meidät. Uuden levyn ilmestymisen jälkeen kierretään sitten Eurooppaa taas. Aika pientähän se on, jos me kierrämme kaksi viikkoa.

Kat.: Kahden viikon aikana teemme kymmenen keikkaa, niin eihän siitä tule kuin tuhat ihmistä. Se on meille kuitenkin iso ponnistus. Välillä iskee epätoivo.

Kr.: Maailmaa valloitetaan pikkuhiljaa. Meillä on aika realistinen kuva, mitä näin marginaalissa toimiva bändi voi saavuttaa.

Kat.: Paljon on jo tapahtunut sellaista, mistä ei ole edes ehtinyt unelmoimaan.

Kr.: Musiikkimaailma vain on surkeassa jamassa. Radioiden soittolistat huolestuttaa, kun ihmiset eivät pääse kuulemaan mitään vaihtoehtoista.

Kat.: Netissä avautuu mahdollisuus kuulla hyvinkin pieniä juttuja. Onhan se hämmentävää, kun meille tuli perulaiselta 17-vuotiaalta tytöltä viesti, että hän on fani.

Rock & tyttöys

Kr.: Bone Voyage tykästy demoomme. Päättivät julkaista. Yhteistyö on ollut miellyttävää: meidän ei ole tarvinnut sopia mitään aikatauluja. Kun levy julkaistiin, ei tarvinnut sopia, että vuoden päästä olisi seuraava valmiina. Se on hyvän kokoinen yhtiö meille, ja heillä on hyvät kontaktit ulkomaille. Se on meille tärkeää. Uudelle levyllä on tulossa aika monenlaisia biisejä. Alustavasti nauhoitettiin 18, joista kolme oli lainoja. Edellisellä levyllä omia kappaleita oli vain viisi.

Kat.: Nyt on tuntunut mielekkäämmältä kehittää omia. Aika itsestään asiat on mennyt. Ikinä ei olla määriteltä mitään tiettyä musiikkityyliä, jota halutaan tehdä.

Kr.: 60-luvun tyttöbändimeiningissä ahdistaa se, että miehet ovat tehneet heille kaikki biisit, ja he vain tulevat ja laulavat. Että ajatusmaailmallisesti tyttöbändiverkaus ei osu. Mutta ihan mielettömiä biisejä sieltä löytyy. Ihania stemmoja. Meidät mielletään räähkyväksi bändiksi, mutta aika paljon on muuttunut. Ollaan oltu niin kauan pystyssä, että se on tehnyt meistä vakavasti otettavan bändin. Suomessa on tullut nyt paljon tyttöbändejä, mikä on positiivista. Mutta ei meillä itsellämme ole mitään sellaista, että tyttöjen pitäisi erityisesti pitää yhtä. Monesti keikoille pyydetään juuri siten, että ”meillä on nyt tällainen tyttöbändi-ilta”. Enemmän tunnemme hengenheimolaisuutta muihin savolaisiin bändeihin. Tai vaikka The Lariotsiin, joka on musiikkityylillisesti meitä lähellä.

Mutta siis se, miten vähän naismuusikoita on Suomessa, on ihan järkyttävää.

Kat.: Äidit joutuvat olemaan läsnä kuitenkin eri tavalla kuin miehet. Isät voivat helpommin lähteä keikoille.

Kr.: Kyllä naismuusikoita silti voisi olla enemmän. Pikkuhiljaa asenteetkin muuttuvat.

Kat.: Viimeisen vuoden aikana keikkapaikoilla ei enää ole tullut hyljeksittyä olo.

Kr.: Kun aloitimme, miksaajiakin oli kyllä laidasta laitaan.

Kat.: Itsekin on varmempi laitteidensa kanssa.

Kr.: Aloimme karsia tyttömäisyyden korostamista. Tyttöbändi-juttu vähän rasittaa ja ärsyttää. Tuntuu, että olisi paljon helpompaa olla poikabändissä, jolloin voisi olla ihminen, joka soittaa musiikkia.

Vaatteet & soitteet

Kr.: Seuraan monipuolisesti 50- ja 60-lukujen taidetta, muotoilua ja tekstiilejä. Se menee siinä samalla, kun suunnittelee Polkka Jamille uusia juttuja. 15-vuotiaana kirppareilla lähti avautumaan 50-luvun maailma. Monissa vanhoissa vaatteissa on niin mieletön tunnelma. Osittain se tulee siitä, että ne on käsintehtyjä ja -piirrettyjä, ei tietokoneella. Kaikki me olemme opiskelleet Kuopion Muotoiluakatemiassa, ja kaikilla tulee luonnostaan visuaalinen puoli mukaan ajatteluun. Kaikki palaset loksahaa vaan paikalleen. Vaatteet ja kaupat ja kaikki.

Daiga Daiga Duu perustettiin 4,5 vuotta sitten, aluksi se oli ihan käsittämätön konsepti. Eihän sitä kuopiolaiset ymmärtäneet: vintagevaatteita ja uutta designia. Pikkuhiljaa se löydettiin. Suomeen on tullut muita vastaavia liikkeitä, silloin niitä ei vielä ollut. Kuopio on pieni kaupunki, että kauppa on siellä rikkaus, varsinkin nuorille. Siellä he voivat nähdä muutakin kuin ketjujen valikoimaa ja henkkamaukkoja.

Kat.: Muut kuin kuopiolaiset näkevät kaupan vielä vähän hienompana.

Kr.: Me teimme 50 keikkaa viime vuonna ja siihen matkustuspäivät vielä päälle. Harmittaa, kun ei pysty keskittymään Polkka Jamiin täysillä.

Kr.: Pikkukauppoja on avautunut Turkuun tällä aikaa, kun me olemme asuneet siellä. Me olemme kuitenkin enemmän suunnittelijoita kuin myyjiä. Meillä on oma tyyli tehdä. Ammennamme kuvia ja kuoseja musiikin ja popkulttuurin maailmoista. Kaikki Polkka Jam -tuotteet valmistetaan Suomessa.

Silloin kun Daiga Daiga Duu pistettiin pystyyn, ei ollut esikuvia. Siihen aikaan ei ollut mitään hienoa, se oli yksi syy alkaa tehdä itse.

Kat.: Keikkareissuilla pääsee näkemään, miten asioita tehdään Euroopassa. Kun näkee muita kauppoja, joissa yhdistetään vintagen ja uuden designin myyntiä, arvostaa omaakin tekemistä.

Kr.: Minusta musiikki ja suunnitteleminen tukevat toisiaan. Niitä olen aina haaveillut tekeväni.

Pintandwefall on syöksynyt sumeilematta. Bändi kasattiin laulaja-kitaristi Ninni Luhtasaaren ideasta Vaskivuoren lukiolaiskavereista, joista kaikki tekevät kappaleita. Yhden keikan ihmeeksi ei jääty: bändi voitti Ääni ja vimma -bändikilpailun 2007 ja julkaisi samana vuonna esikoislevynsä *Wow! What Was That, Baby?* Luhtasaari, liti Yli-Harja, Ringa Manner ja Sanna Komi ovat esiintyneet Spaissareita mukailevilla bändinimillä. Kakkoslevy *Hong Kong, Baby ilmestyi tammikuussa.*

Iiti (Tough Pint): Emme ole edenneet suunnitelmallisesti, jotta saavuttaisimme jotakin. Meillä oli ajatus, että mennään kaikkeen mukaan. Kaikkeen, mihin vähänkään on ovi avoinna.

Ninni (Dumb Pint): Tämä lähti minun halustani päästä keikkailemaan. Olin soittanut bassoa popbändeissä, mutta halusin lisää, ilmaista enemmän. Ehkä siinä oli jotain alitajuisia esikuvia, en tiedä.

Sanna Komi (Crazy Pint): Meillä on niin eri esikuvat, että ei sitä voi oikein ajatella sitä kautta.

T: Meidän luonteissa on jotain sellaista, että äkkiä vaan kaikkea ja ihan mitä vaan outoa ja pönttöä.

Cr.: Niin, me ollaan luonteiden kautta samankaltaisia, ei niinkään esikuvien kautta.

T: Välillä on vaikeaa, kun on eri mielipiteitä. En kuitenkaan usko, että ketään on mikään jäänyt varsinaisesti vaivaamaan.

D: Mua ainakin vaivaa. Biisivalinnat. Kun täytyy tehdä kompromisseja. Siitä huomaa, kuinka itsekäs mä oon, varsinkin jos annan sen vaivata. Mutta kyllä muut on tehnyt kompromisseja myös muhun päin.

Ringa (Cute Pint): Ensimmäisen levyn kanssa väännettiin pitkään siitä, mikä sen nimeksi tulee. Tällä kertaa kaikki biisit, mitä äänitettiin, meni levyille. Nyt se oli ehkä levy-yhtiön sanelua, että meillä oli vaan tietty määrä aikaa.

D: Nyt tuli vielä vähemmän tuottajan pyytämiä muutoksia biiseihin.

Cute: Seuraavaksi olisi kiva keikkailla lisää. Ulkomaille ja isommille keikoille.

D: Siten olisi kivaa, jos saisi sen verran keikkapalkkioita, että ei tarvitsisi käydä muissa töissä. Kyllä se aika tasapainoilua on, että ehtii treenata, opiskella ja käydä töissä ja keikoilla.

Cr.: Nyt on vähän odotukset nollaantunut, verrattuna vaikka ensimmäisen levyn julkaisuun. Nyt vaan odotellaan ja käydään keikoilla ja katsotaan, mitä tapahtuu.

T: Joku tuli mulle sanomaan keikan jälkeen, että tosi hyvin kuvaat tässä laulussa Yhdysvaltojen tilaa. Se oli kyllä tulkinnut ihan yli.

Cr.: Me ollaan aika epäpoliittisia. Poliittinen kuulostaa helposti saarnaavalta.

D: Me ei aina oikein tajuta meidän omaa nerokkuutta.

Cute: Popnörtit pettyy, kun me sanotaan, että viittaukset on tullut vahingossa.

D: Siinä meidän levy-yhtiö on hyvä, että me pystytään pistää niille hanttiin.

D: Niin, GAEA:lta tultiin meidän keikalle, ja meidät kutsuttiin juttelemaan asiasta. Sitten niillä olikin jo sopimukset mukana. Me hämäännuttiin.

Cute: Kaikki oli sanonut etukäteen, että mitään ei sitten allekirjoiteta heti.

Cr.: Mäkin yritin, että voitaisko me ottaa nää paperit mukaan ja lukea rauhassa. Kaikki oli vaan, että ei kättä mitään, allekirjoitetaan vaan.

D: Seuraavana päivänä, kun me oltiin lähdössä Provinssirokkiin, mulle soitettiin toisesta levy-yhtiöstä ja tarjottiin sopimusta.

T: Oltais voitu vähän kilpailuttaa itseämme.

D: Mutta GAEA:lla on hyviä tyyppejä. Ei mitään isoja kihvoja. Ne on oikeastaan meidän kavereita. Ja me pystytään keskustelemaan niiden kanssa.

T: Jos me oltais jollain isolla levy-yhtiöllä, me vaan itkettäisiin kaikissa haastatteluissa ja yritettäisiin sanoa, että kyllä on kivaa.

Naiset tekemässä

T: Musiikkibisnes on täynnä miehiä.

D: Viime levyn julkaiseminen paljasti sen, miten sovinnainen levy maailma voi olla. Ja kuinka paljon se on lokeroimista.

Cr.: Mä ihan yllätyin siitä, kun jotenkin elää omassa tasa-arvoisessa maailmassaan, ja yhtäkkiä kohtaa sovinnismia.

T: Ja kuinka avointa se sovinnismi voi olla. Kukaan ei voi olla rasisti yhtä avoimesti.

D: Se on muka kaikille ihan totuus, että koska me ollaan naisia, me ollaan jollain tapaa söpömpiä ja höpömpiä. Se päättely menee väärin.

T: Ja se, että ihmiset sanoo, että me ei osata soittaa, koska me ollaan tyttöjä. Mutta kun se ei johdu siitä, vaan me vaihdettiin soittimia. Kukin otti sen, jota ei osaa soittaa. Ei mikään poikaryhmä ole tehnyt tällä tavalla. Mutta se, ettei me osata soittaa, ei johdu siitä, että me ollaan tyttöjä.

Cute: Eikä me olla ikinä yritetty väittää, että me osataisiin soittaa.

D: Meitä parjataan ihan syyttä suotta.

T: Me ollaan saatu niin nopeasti niin paljon. Jotain täytyy keksiä, että meitä voi haukkua.

D: Joku ulkoinen syy, esimerkiksi se, että me ollaan tyttöjä.

T: Mun mielestä pitäisi keksiä uusi sana sellaiselle tasa-arvoilikkeelle, jota feminismille alle laitetaan. Se on ihan nais-sana. Sitä miehet eivät voi olla. "Feminismi"-sanasta tulee mielikuva, että naisten täytyisi päästä yli miesten, ei tasa-arvoisiksi.

D: Feminismihän tarkoittaa naisasialiikettä.

T: Mutta sitä käytetään sellaisessa yhteydessä, kun

n & n -haastattelu

ajetaan tasa-arvoa. Mutta tasa-arvoiselle ei ole omaa sanaa.

Cr.: Eihän miesten sorrollekaan ole omaa sanaa.

T: Myös nainen voi olla sovinisti ja sortaa miehiä tai naisia. Ja mä aion tehdä mun gradun siitä, miten tällaiset asiat liittyvät kasvatukseen. Mitkä ovat tyttöjen ja poikien oikeita ominaisuuksia. Kun ihminen syntyy, se pistetään joko vaaleanpunaiseen tai vaaleansiniseen potkupukuun. Siitä asti meihin liitetään tiettyjä ominaisuuksia, jotka kuuluvat tytöille tai pojille. Olen miettinyt, mitkä ovat oikeita eroja, mitkä tulevat kasvatuksesta ja mitkä ovat haittaavia. Minua kiinnostaa selvittää tätä.

Cute: Lehdestä luin perheestä, joka ei ollut kertonut sukulaisillekaan vauvan sukupuolta ja he antoivat lapsen itse päättää, haluaako hän leikkiä barbilla vai autoilla. Jotainkin musta tuntuu, että sekin voi olla sekoittavaa.

Cr.: Yhteiskunnassa vaaditaan selkeitä sukupuoli-identiteettiä.

T: Ei maailmassa voi oikein tehdä mitään suurta ko-keilua erilaisuudella. Tärkeimpiä eivät ole sukupuolien väliset erot, vaan yksilöiden väliset erot.

Jossain lehdessä oltiin oikein huolestuneita, että ”Kuka nyt ottaa Suomen tyttöbändin paikan?” Paikasta kilpailevat Stalingrad Cowgirls, me ja Wrecking Queens.

D: Wrecking Queensit on vielä meidän kavereita.

T: Kaikkihan tänne mahtuu. Kaikilla on yleisöä. Mi-

nusta on hirveän hyvä, että tytöille tulee enemmän roo-limalleja, pojilla niitä on aina ollut paljon. Mun 7- ja 8-vuotiaat pikkusiskotkin jo suunnitteli, että toinen alkaa rumpaliksi ja toinen kitaristi-laulajaksi.

Cute: Se on kauhean kiva, ettei tyttöjen tarvi vain käydä soittotunneilla ja opetella klassisia soittimia.

Cr.: Miehiä ei hirveästi ole huilisteina.

T: Kaikki soittimet ovat sallittuja miehille.

Cute: Jos joku mies tekee jotain luovaa, niin se pääsee helpommin esille, ja se on paljon hienompaa kuin jos nainen tekee sen.

T: Tytöt pärjää koulussa hyvin, mutta tytöillä on huono itsetunto. Pojat taas ei pärjää koulussa, mutta heillä on suunnaton itsetunto. Se vaikuttaa siihen, että monen alan huipulla, vaikka ne olisivat naisvaltaisia aloja, on miehiä. Sen täytyy olla kiinni yhteiskunnan rakenteista.

D: Tytöt luokitellaan kilteiksi.

Cr.: Ja pojat on aina poikia.

Cute: Miehille tästä seuraa varmaan jossain vaiheessa hirveä pudotus, kun ne jossain vaiheessa tajuaa, että mun luuloissa on näin paljon ilmaa. Koko elämä on ollut vain uhoa, eikä tätä ole tullut ajatelleeksi.

(Lue haastattelujen laajemmat versiot Filosofia.fi-portaalista: www.filosofia.fi/pop)

